

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

■ התועדויות חגי-הגאולה

במוצאי השבת ייפתחו ההתועדויות החסידיות המסורתיות לרגל י"ט בכסלו, חג הגאולה של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל ה'תניא' והשולחן ערוך, ממאסרו לפני מאתיים ואחת-עשרה שנים. בתי-חב"ד ובתי-כנסת חב"ד ייערכו אי"ה התועדויות וכינוסים ברחבי הארץ והעולם. הציבור מוזמן להתבשם מאור החסידות ולהשתתף בשמחה חסידית אמיתית.

■ ההתועדויות המרכזית

ועד כפר-חב"ד מזמין את הציבור הרחב להתועדויות המרכזית הגדולה של חגי-הגאולה, שתהיה אי"ה ביום ראשון הקרוב, י"ט בכסלו, בשעה 8 בערב, בבית-הכנסת 'בית-מנחם' בכפר-חב"ד, בהשתתפות רבנים ואישי-ציבור נכבדים. בהתועדויות יישאו דברים הרב **שבתי סלביצקי**, שליח חב"ד באנטוורפן שבבלגיה, והרב **נחמן יוסף טברסקי** מארה"ב.

■ התועדויות עם ה'חזור'

אורח מיוחד בא לארץ לרגל י"ט בכסלו - ה'חזור' הגאון החסיד הרב **יואל כהן**, הידוע בהסברתו הנפלאה בתורת החסידות. הרב כהן יישא דברים בהתועדויות הגדולה שתהיה במוצאי שבת **בבנייני האומה** בירושלים ובסדרת התועדויות ברחבי הארץ.

■ אלבום החנוכה

הופיע **להודות ולהלל** - ספר אלבומי מפואר המביא את סיפור נס חנוכה לצד סדר הלכות הדלקת נרות החנוכה והפזמונים הנפוצים בקהילות ישראל. הספר, בהוצאת **מלכות וקסברג**, מלווה ציורים מרהיבים. טל' 704120-7001.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:11	4:42	5:11	4:25
ניסית השבת			
5:13	5:46	6:06	5:24
צאת השבת			

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

החג שנתן חיות לכולנו

החסידות מרווה את הדעת בהבנה מעמיקה בגדולת הבורא; מפיחה שמחה והתלהבות בעבודת הבורא; היא החיות הפנימית בחיי היהדות

במקווה, ועוד סממנים ברורים שלה, שנעשו כיום נחלת הכלל. גם רעיונותיה העקרוניים של החסידות ותפיסותיה בענייני אמונה והשקפת-עולם נתקבלו למעשה בהשקפת-העולם היהודית הכללית.

החסידות הצליחה לרפא את פצעי העם, באהבה ובמאור-פנים. בכוחה ובזכות אימוץ דרכיה ורעיונותיה, הצליחה היהדות לרפא את המכה הקשה שהוכתה על-ידי תנועת ה'השכלה' ומגמות הרפורמה למיניהן. במקומות שבהם שלטה החסידות, לא הצליחו מגמות זרות אלו להכות שורש.

טעימה מאור הגאולה

י"ט בכסלו הוא אפוא החג של כולנו. ביום הזה קיבלה החסידות 'אור ירוק' מן השמים לפרוץ החוצה. ביום הזה נבלמה מגמת שונאיה ומתנגדיה, שרצו לדכאה ולכלותה, והחלה להתממש נבואת-הוראתו של המשיח לבעש"ט (בעליית-הנשמה הידועה): "יפוצו מעיינותיך חוצה".

חג הגאולה מעורר את כולנו לזכור כי החסידות היא התגלות של חלק בתורה, שניתן לנו כהכנה לביאת משיח-צדקנו. כשם שבאה שעה שבה נתגלו המשנה והגמרא, ספרי הראשונים וקבלת האר"י ז"ל - כך הגיע זמן שבו החל להתנוצץ אורו של משיח, וניתנה לנו האפשרות לטעום ממכמניה של פנימיות התורה, שתתגלה במלואה בתורתו של משיח.

החסידות מיועדת לכל יהודי ויהודי. לפשוטי-עם ולגאוני-עולם, לתלמידי-חכמים ולאנשי-עמל. היא מחיה את הנשמה; מרווה את הדעת בהבנה מעמיקה בגדולת הבורא, ובעומק משמעותן של התורה ומצוותיה; מפיחה שמחה והתלהבות בעבודת הבורא; היא החיות הפנימית בחיי היהדות.

על-כן נשמח כולנו, נתועד יחדיו באהבה וברעות, ונאחל איש לרעהו, כמנהג החסידים:

ימים י"ט-כ' בכסלו הקרוב יתקבצו המוני יהודים בכל מרחבי תבל לחגוג את חג הגאולה של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל ה'תניא' והשולחן-ערוך. כבר יותר ממאתיים ועשר שנים נחוג חג הגאולה, על-אף השנים הרבות שחלפו, לא נס לחו של החג והוא נחוג בשמחה מחודשת ומתוך תחושה עמוקה של אקטואליות. ואולי זה אחד המאפיינים של חג אמיתי ונצחי.

רבנו הזקן אמר לאחר גאולתו: "זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל, אשר בו יתגדל ויתקדש שמייה רבה ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב". הרבי ניבא אז, כי יום זה ייקבע "למועד תמידי בישראל". ואכן, אלפי ההתועדויות של חגי-הגאולה, שמתקיימות ביום זה בכל רחבי תבל, מדי שנה בשנה, הן עדות חיה להתגשמות דבריו הקדושים.

האש המחממת

י"ט בכסלו איננו חג גאולתו האישית של רבי שניאור-זלמן. זה גם איננו חגם של חסידי חב"ד בלבד. אף לא של תנועת החסידות בלבד. זה חגו של כל יהודי על-פני תבל. זה חג של כל מי שנהנה מאורה ומהשפעתה של תורת החסידות - ואין מי שלא זכה ליהנות מאורה ושפעה.

כיום קל לראות את התחייה שהביאה החסידות ליהדות בכל מרחבי תבל. גם בדורנו, החסידות היא שהציתה את אש התשובה בלב המוני יהודים בעולם כולו. לא יהיה מוגזם לקבוע, כי אכן, אש הבעש"ט מחממת את הלבבות ושומרת על הגחלת עד היום הזה.

החסידות הצליחה להתפשט הרבה מעבר למה שהיה אפשר לצפות. רעיונותיה ודרכיה - שהיו בשעתם חידוש שעורר עליה מחלוקת והתנגדות קשה - נתקבלו, למעשה, בכל שדרות היהדות. דיי אם נזכיר את הדבקות בצדיקים, את ההתלהבות בתפילה, את השירה והשמחה, את ההידור במצוות, את ההקפדה על טבילה

חג שמחה. לשונה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תיכתבו ותיחתמו

אחרי חסדים צריכים להתעלות

המלך נדרשת התבטלות מוחלטת, וכל עיסוק אחר נחשב פגיעה בכבוד המלכות. כך החסדים שעשה הקב"ה עם יעקב גרמו לו לחוש קרבת אלוקים גדולה, שלעומתה עבודתו את קונו נחשבה בעיניו חטא – "שנדמה בעיניו שחטא".

חסד לחייבים

זה גם ההסבר בנוסח ברכת הגומל: "הגומל לחייבים טובות, שגמלני טוב". מי שניצל מסכנה, אפילו צדיק גמור, מברך ואומר "הגומל לחייבים טובות". בכך הוא מצהיר כי הוא בבחינת 'חייב', שבעצם היה מגיע לו להיענש, אלא שהקב"ה גמל לו טוב והצילו. מדוע אומרים כך?

אלא דווקא בגלל הנס, שמבטא חסד אלוקי מיוחד, האדם נדרש להתעלות לדרגה גבוהה יותר, שלעומתה עבודתו הקודמת אינה שלמה, ולכן הוא בבחינת 'חייב'. בכך האדם מבטא את הכרתו שעכשיו הוא נדרש להתעלות בעבודת ה' לדרגה חדשה, מכיוון שזכה לחסד אלוקי שהוא קרבת אלוקים.

(לקוטי שיחות כרך לג, עמ' 142)

טועה בהערכת עצמו, אלא שהוא מכיר את מעלותיו, ובכל זאת חש ענווה ושפלות, בהכירו שכל מעלותיו ניתנו לו מלמעלה. אם-כן מתחזקת השאלה, מדוע חשש יעקב מפני עשיו?

התשובה טמונה במילים שאמר יעקב בתחילת תפילתו: "קטונתי מכל החסדים". דווקא החסדים שעשה עמו הקב"ה גרמו לו תחושת שפלות-רוח. כל חסד שהקב"ה עושה לאדם יש בו קרבת אלוקים, גולכן ככל שהאדם זוכה ליותר חסדים – הוא זוכה להתקרב יותר אל ה'. הקרבה הזאת גורמת לו לחוש התבטלות גדולה יותר.

כשעומדים לפני המלך

יעקב ידע שעבודתו הייתה שלמה בתכלית ולא היה לו שום חטא, אבל לנוכח החסדים הגדולים שהקב"ה עשה עמו חש שהיה צריך לעבוד את ה' בדרגה גבוהה הרבה יותר, ולכן עבודתו נחשבה בעיניו בבחינת 'חטא'.

הדבר דומה למי שעומד לפני המלך, שאז אפילו תנועה קלה יכולה להיחשב מרידה במלכות, אף שבמצב רגיל אין בה כל פגם. כי כשעומדים לפני

אשר עמד יעקב אבינו לקראת המפגש עם עשיו אחיו התפלל אל ה': "הצילני-נא מיד אחי, מיד עשיו, כי ירא אנוכי אותו, פן יבוא והכני אם על בנים". נשאלת השאלה: הלוא הקב"ה הבטיח ליעקב שישמרנו ויצילנו, ולמה חשש מפני עשיו? חז"ל מסבירים שיעקב חשש "שמא יגרום החטא" – אולי חטא בעניין כלשהו והחטא יגרום לביטול הבטחתו של הקב"ה.

תשובה זו דורשת הסבר. הלוא יעקב היה צדיק, המובחר שבאבות, ובוודאי הכיר את עצמו וידע שלא חטא. ואם דקדק בעצמו וסבר שחטא בדבר-מה, ודאי שב בתשובה על כך. מדוע אפוא היה מקום לחשש שהקב"ה לא יקיים את הבטחתו להגן עליו?

קרבת אלוקים

אי-אפשר לומר שחששו של יעקב נבע מהענווה שלו, שבהיותו עניו בתכלית טעה והחשיב את עצמו חוטא. ענווה כזאת היא ענווה של שקר, ובוודאי לא תיתכן אצל יעקב אבינו, שמידתו מידת האמת. ענווה אמיתית אין פירושה שהאדם

מן המעיין חסידות | מאת הרב אליעזר ברוד

עץ החיים

אילן החיים של החסידות מורכב משורש, גוף וענפים. השורש הוא הרבי; גוף העץ הוא החסידות; והענף הוא החסיד. על-ידי שורש העץ וגופו כל חסיד מקבל חיות פנימית, וזאת כדי שיוציא פירות, שהם קיום המצוות בחיות פנימית.

(ספר המאמרים תש"ח)

לחזור לעומק

החסידות תובעת בכל עניין הבנה פנימית, להבין את עמקות הדבר. החסידות חושפת את העומק שבכל דבר.

(לקוטי דיבורים)

כלי לגילוי

תורתו של הבעל-שם-טוב, השכל האלוקי שגילה והנחיל לנו, קשורה בביאת המשיח. משיח הוא 'אור עצמי', וחסידות היא הכלי לגילוי אור גדול זה.

(לקוטי דיבורים)

הכנה לימות המשיח

העיסוק העיקרי של העולם בימות המשיח יהיה בידיעת הבורא, כפי שכתב הרמב"ם (הלכות מלכים יב, ב), "ולא יהא עסק כל העולם אלא

לדעת את ה' בלבד". בסוף זמן הגלות, כהכנה לימות המשיח, ניתן לנו מעין אותה התגלות של סודות התורה שתהיה לעתיד לבוא.

(הרבי מליובאוויטש)

ניצוץ מהאור

נאמר בספרים שבשנת ת"ק לאלף השישי יתחילו להתנוצץ ניצוצות הגאולה. סמוך לאותה שנה התגלה אורו של הבעל-שם-טוב, שהוא ניצוץ מאורו של משיח.

(מגדל עוז)

קטורת למגפות

ספר התניא הוא קטורת למגפות הרוחניות של תקופת 'עקבתא דמשיחא'. בספר זה נצא לקראת משיח-צדקנו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

ההצלחה אינה חסרה

החסידות באה לעולם כדי שהאדם לא יהיה זקוק תמיד להצלחה. החסיד מקבל הכול באהבה, גם את הכישלון. חסיד נקרא מי שההצלחה אינה חסרה לו.

(רבי נחמן מברסלב)

אמרת השבוע

שאלה תמידית

רבים ממאמרי החסידות של רבי שניאור זלמן בעל התניא עוסקים בשאלה: לשם מה ירדה הנשמה האלוקית למטה, לעולם הזה התחתון. פעם אחת התבטא רבי שניאור זלמן: "יש נשמות שכבר חמשימאות שנה הן מתדפקות על שערי גן-העדן ומבקשות לזכות לרדת שוב לעולם הזה. הן מקבלות עליהן לחזור על הפתחים, ובלבד שיזכו שוב לקיים תורה ומצוות. ולא כל נשמה זוכה שבקשתה תתמלא".

חסידים שאלו: לשם מה השאלה הזאת חוזרת ונשנית גם לאחר שכבר ניתנה לה תשובה?

והסבירו: זו שאלה שכל אחד ואחד צריך לשאול את עצמו ללא הרף - לשם מה ירדה נשמתו למטה? מה אני עושה בעולם? והאם מעשי מצדיקים את ירידת הנשמה!

מהו תלמיד חכם

נדונייה נכבדה נתן ר' יהודה סגל, תלמיד-חכם ידוע ומעשירי העיר ויטבסק, בבואו להשיא את בתו היחידה והמיוחדת שטרנה. גדולתו של החתן, שזה עתה מלאו לו חמש-עשרה שנים, נודעה אז בכל האזור. כבר בהיותו בן שלוש-עשרה הוכתר בתואר הנכבד "רב תנא הוא ופליג". סיפרו עליו כי הוא בקי בתורת השל"ה הקדוש, וכי כל הנהגותיו מדוקדקות על-פי הסוד.

זו הייתה תחילת דרכו של אדמו"ר הזקן, רבי שניאור-זלמן מלאדי, הנודע גם בכינוי 'בעל התניא'. מכל גדולי ויטבסק, שחפצו בו, זכה בו ר' יהודה סגל. הוא נתן בידי חתנו חמשת אלפים רובלי כסף, סכום עצום בזמנו, מתנת נדונייה.

זמן קצר לאחר החתונה הופתע החתן העשיר לגלות כי את כל הכסף העביר חתנו לידי עשרות משפחות, שלא הצליחו להתפרנס בעיר, כדי לאפשר להן לפתח משק חקלאי באדמות שסביב העיר. החתן הצעיר סבר כי מעבר מעסקי מסחר לחקלאות ייטיב עם היהודים, והועיד למטרה הזאת את כל כספי הנדונייה שלו. לחותנו זו הייתה ההפתעה הראשונה, אך בהחלט לא האחרונה.

בימים ההם הייתה החסידות בראשית דרכה. הבעל-שם-טוב נסתלק ואת מקומו תפס תלמידו, רבי דובער, המגיד ממזריטש. העילוי הצעיר החליט לצאת למזריטש. לשואלים אותו ענה: "ללמוד אני קצת יודע, אבל להתפלל עדיין אינני יודע, וזאת לומדים במזריטש".

בדרכו למזריטש החליט רבי שניאור-זלמן להסתיר את זהותו. בערב שבת הגיע לעיר מינסק, לבוש כהלך עני, וגבאי בית-הכנסת סידר לו מקום אכסניה אצל אחד הגבירים בעיר.

לאותו גביר היה חתן, שלימים התפרסם כגאון גדול, ושמו רבי שמואל מאדילס. סביב שולחן השבת התנהלו שיחות תורניות מעמיקות, בניצוחו של חתן הגביר, אך רבי שניאור-זלמן ישב ושתק, והכול חשבוהו לבחור פשוט המחזר על הפתחים.

במוצאי השבת ישב החתן רבי שמואל ללמוד עם ה'חברותא' שלו, והאורח הלבוש כעני ביקש רשות לשבת לצידם ולהתחמם ליד התנור. השניים הסכימו

ברוחב-לב, ומהר מאוד צללו בים התלמוד ופלפלו בסוגיות עמוקות. בלימודם נתקלו בפירושי רש"י מוקשה. הם התייגעו רבות למצוא לו ביאור, והדבר לא עלה בידם.

כאשר רבי שניאור-זלמן ראה בצערם, הגיב: "סלחו לי, אך בדרך שלמדתם עד

עתה לא תבינו את דברי רש"י". השניים זקפו גבות ורבי שניאור-זלמן המשיך: "טעיתם בפירוש רש"י כמה דפים קודם לכן, ולכן הבנתם בטעות גם כאן".

תימהונם גבר והלך והם ביקשו ממנו להסביר את כוונתו. הצעיר דפדף בגמרא כמה דפים לאחור, ושאלם אך

לומדים גאולה | מאת מנחם כרוז

לראות את הפנימיות

ע ל משיח-צדקנו נאמר שהוא ילמד תורה את העם כולו, ובכלל זה את כל גדולי הדורות. הדבר מעורר תמיהה גדולה: הלא "משה קיבל תורה מסיני", ובתוך זה כלולה גם תורתו של משיח, איך ייתכן שהוא ישב וילמד תורה מפיו של משיח?! וכמו-כן איך אפשר להבין שתנאים ואמוראים, שלמדו את כל התורה כולה, יצטרכו לשמוע דברי תורה מפיו של משיח?

הנביא ישעיה מתאר את גדולת חכמתו של המשיח בפסוק "הנה ישכיל עבדי ירום ונישא וגבה מאוד" (ישעיה נב, ג). אומר על כך המדרש (ילקוט שמעוני ישעיה שם): "זה מלך המשיח... 'ירום' מן אברהם... 'ונישא' ממש... 'וגבה' ממלאכי-השרת". מוסבר על כך בתורת החסידות (לקוטי תורה צו יז, א) שמעלתו זו של המשיח תהיה משום שהוא יגלה את פנימיות התורה.

מזה ברור שתורתו של משיח תהיה בדרגה אחרת לגמרי מהתורה שניתנת להשגה בזמן הזה. גם מי שלמד את כל התורה כולה והגיע לשלמות בהשגת התורה, כפי שהיא מתאפשרת בזמן הזה, יהיה בבחינת ילד ההולך 'לחדר' לעומת הגילוי העצום שיבוא לידי ביטוי בתורתו של משיח.

לתאר מה שרואים

מסופר בפריעץ-חיים (שער קריאת שמע שעל המיטה פרק א) שפעם אחת התנמנם האר"י ז"ל ביום השבת, וכשהקיץ אמר לתלמידיו שלמד עכשיו בישיבה של מעלה עניינים נפלאים בפרשת בלק ובלעם, שכדי לפרשם יזדקק לשמונים שנים רצופות. תורת החסידות מסבירה, שהאר"י ז"ל קיבל את העניינים בבחינת ראייה, ולכן כדי להסביר מה שלמד בשעה קצרה של ראייה יזדקק לשמונים שנים של הסבר דיבור.

ההפרש בין ראייה לשמיעה אינו כמותי, אלא אין שום יחס ביניהם. יכול אדם לשמוע תיאור של נוף או של אירוע, ונראה לו כי הוא אכן מקבל תמונה של הדבר; אולם ברור שהתמונה המצטיירת במוחו אינה אלא צל חיוור של הדבר עצמו, ואין ערוך בינה ובין ראייה בעיניים. הראייה, נוסף על הבהירות והחדות שהיא מעניקה, נותנת גם תמונה מפורטת לאין-ערוך, בלי ספקות ופקפוקים, והיא גם מקיפה בבת אחת אין-ספור פרטים, שכדי לתארם יש צורך במילים רבות.

התורה שאנו לומדים בזמן הזה היא בבחינת 'שמיעה'. איננו רואים את עצם הדבר, אלא אומרים לנו שהדברים הם כך וכך. לכן גם מי שלמד את כל התורה כולה השיג אותה בדרגת 'שמיעה', שאין לה ערך לעומת ה'ראייה'. וזו מעלת תורתו של משיח - גילוי הדברים בבחינת 'ראייה'. הוא יגלה את פנימיות התורה בבחינת 'ראייה', עם כל המעלות הנפלאות של ראייה, התופסת את עצם המהות והמביאה בהירות והתאמתות.

הכנה לראייה

הדברים משתקפים גם בכך שבגמרא הלשון הרגיל הוא 'תא שמע' (בוא ושמע), ואילו בספר הזוהר, פנימיות התורה, מעין התורה דלעתיד, הלשון השכיח הוא 'תא חזי' (בוא וראה). שכן בפנימיות התורה מאירה מעלת הראייה של תורתו של משיח. אולם המשיח יגלה את ענייני התורה לכל אחד ואחד בבחינת ראייה ממש - "וראו כל בשר יחדיו".

אלא שכשם שעל לימוד התורה בגן-עדן נאמר "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו", שכן לימוד התורה בעולם הזה הוא הכנה וכלי לקבלת התורה בגן-עדן - כך גם לשם לימוד התורה בבחינת ראייה לעתיד לבוא יש צורך בהכנה בזמן הזה. אדם ששומע מראש הסבר על מה שהוא עתיד לראות, יגלה אחר-כך רבדים עמוקים יותר ממי שראה את הדבר בלי הסבר והכנה. וכך, על-ידי שאנו לומדים היום את פנימיות התורה, בבחינת 'שמיעה', נזכה להבין ביתר עמקות את מה שיראה לנו משיח-צדקנו (ראה בכל זה מאמר ד"ה 'הנה ישכיל עבדי' תשל"ב).

הבינו את פירוש רש"י שם. כשאמרו לו השניים איך למדו את דברי רש"י, הקשה רבי שניאור-זלמן קושיה עצומה על דרך הבנתם, והם נדהמו מחריפות השאלה ומעמקותה.

הבחור הסביר כיצד הוא מבין את דברי רש"י, ואור חדש ניצת בעיני השניים. הם למדו שוב את הרש"י המוקשה, לאור הסברו, וראו שכדבריו, דברי רש"י נהירים ברורים ואין מקום לקושי כלל. עתה גברה סקרנותם לדעת מי הוא.

הם החלו לחקרו, אך רבי שניאור-זלמן לא רצה שיהווהו ועד מהרה יצא מהבית ונעלם. השניים הוסיפו לחקור ולדרוש, עד שגילו את שמו ואת היותו חתן הגביר מוויטבסק, המפורסם בהיותו עילוי עצום. רבי שמואל חש צער רב על שלא הספיק לשוחח עוד עמו.

חלפו שנים. רבי שניאור-זלמן יסד את חסידות חב"ד וקבע את מקום מושבו בלאדי. רבי שמואל, שזכר היטב את גישתו עמו, השתוקק מאוד לפגוש שוב, אך הדבר לא יצא אל הפועל.

סוף-סוף הגיעה ההזדמנות. על רקע המאבק בין חסידים למתנגדים הוחלט לקיים יזכור פומבי בעיר מינסק. גדולי ליטא הזמנו לוויכוח, ובראשם הגאון הגדול רבי שאול מווילנה, ואילו רבי שניאור-זלמן הוזמן לייצג את עמדת החסידות. גדולה הייתה שמחתו של הגאון רבי שמואל, והוא קיווה כי עתה יוכל לפגוש את רבי שניאור-זלמן ולשוחח עמו.

בהגיע רבי שניאור-זלמן למינסק הלך רבי שמואל אליו, ואחריו הלך משרתו ובידו תבילת ספרים. במשך השנים הצטברו אצלו קושיות רבות, והוא רצה להעלותן לפני רבי שניאור-זלמן. הוא עלה לקומה העליונה של בית-המדרש, ששם ישב רבי שניאור-זלמן בחברת הגאונים, וברגע של פנאי הציג את עצמו והחל להעלות את שאלותיו.

שעה וחצי ישב רבי שמואל ושטח שאלות וקושיות בתלמוד הבבלי והירושלמי, בראשונים ובאחרונים, ורבי שניאור-זלמן השיב לו בנחת על כל דבר ודבר, לפליאת כל הגאונים.

רבי שמואל קם בהתרגשות רבה ובירך ברכת 'חכם הרוזים'. הוא נפרד בחום מרבי שניאור-זלמן, וירד במדרגות בית-המדרש מלא התפעלות מקדושתו ומגאונותו. מיד התרכז סביבו קהל רב מאנשי העיר שרצו לשמוע את רשמיו מרבים של החסידים. אמר להם רבי שמואל כך:

"בתלמוד הבבלי והירושלמי מופיעה פעמים רבות השאלה מהו גדרו של תלמיד-חכם אמיתי. האמינו לי, לכל הדעות הרב הוא 'התלמיד-חכם' של דורנו!..."

"כפיוט 'לכה דודי' נאמר: 'שמור וזכור בדיבור אחד'. יש לפרש זאת כך: בכל דיבור ודיבור שהאדם מוציא מפיו, עליו לזכור ולשמור את ה'אחד', את הקב"ה" (בעל התניא)

פתגם חסידי

אוצר בלום בתורת בעל התניא

"כבר בימי בחרותי התעניינתי בחסידות, אך מכיוון שהייתי שקוע בלימוד התלמוד וההלכה, לא הרביתי לעסוק בזה. כשלמדתי בכלל 'צמח צדק' בירושלים נחשפתי לתורת חב"ד ולפסקי ההלכה של אדמו"ר הזקן. גיליתי אוצר בלום. החלטתי להפיץ את תורתו בהלכה. ככל שהתעמקתי בדבריו, גיליתי עוד ועוד דברים נפלאים, ומאז אני עמל על הפצתם."

נחת־רוח אמיתי"

הרב פרקש חיבר כמה וכמה של ספרים הלכתיים, שנועדו הן לפוסקי הלכה הן לציבור הרחב. הספר הראשון עסק בהלכות טהרת המשפחה. בהמשך יצא לאור הספר 'חול המועד כהלכתו', ואחריו שני כרכים על הלכות שבת ועוד.

בספריו הביא לידי ביטוי את פסיקותיו של אדמו"ר הזקן, לצד שיטות של פוסקי הלכה אחרים. הספרים זכו לברכתו של הרבי מליובאוויטש, שכתב לו: "גרם בזה נחת־רוח אמיתי", וצירף מאה דולר "השתתפות בהוצאה לאור של הספר".

תשובות לשאלות יסוד

בימים האלה הוא עמל על השלמת הכרך השלישי של 'שבת כהלכה', ובה־בעת הוא מרבה להרצות על אדמו"ר הזקן ותורתו. "יש חלקים שלמים בתורה שבלי תורת החסידות קשה מאוד להבינם", הוא אומר. "למשל, כל החלקים הסיפוריים שבספר בראשית. מה משמעותם לנו? הלוא התורה אינה ספר סיפורים. תורת החסידות מבארת זאת."

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

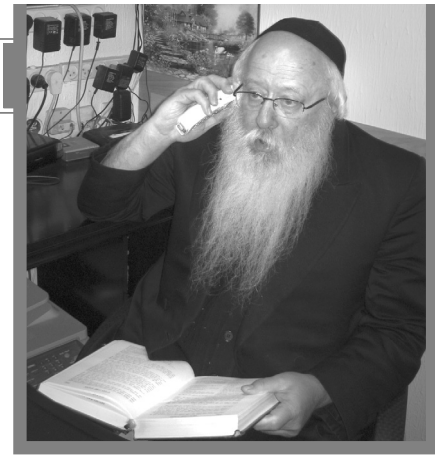
חלוקת הש"ס

שאלה: מה העניין ב'חלוקת הש"ס' שכל משתתף מקבל עליו ללמוד מסכת אחת כדי לסיימה במשך השנה?

תשובה: רבי שניאור־זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן־ערוך, דרש מחסידיו (באיגרת־הקדוש שלו שנדפסה בסיום ספר התניא): "לגמור כל הש"ס בכל שנה ושנה, ובכל עיר ועיר לחלק המסכתות על־פי הגורל או ברצון, ועיר שיש בה מניינים הרבה – יגמרו בכל מניין ומניין, ואם איזה מניין קטן מהכיל – יצרפו אליהם אנשים מאיזה מניין גדול, בלב ישונה, חוק ולא יעבור!".

מבואר באחרונים, שעל־ידי ההשתתפות וההצטרפות עם עוד יהודים – יש לכל אחד ואחד חלק בלימודם של חבריו, ונחשב כאילו כל אחד ואחד סיים בעצמו את כל הש"ס.

כעין זה מצאנו בהלכות שבת, ששני אנשים שעשו יחד

הרב פרקש: "בלי חסידות קשה להבין חלקים בתורה"

לדעתו, בלי ללמוד חסידות קשה מאוד להתמודד עם שאלות יסוד מרכזיות בחיים היהודיים: "איזה חפץ יש לקב"ה בכל הבריאה? מה תפקיד האדם בעולם? מה מערכת היחסים התקינה בין הגוף לנפש? מה משמעות המושג עם־ישראל? ועוד ועוד. אנחנו חיים בדור סקרן ושוחר ידע, שמשתדל להבין כל דבר. לא ייתכן שדווקא בשאלות יסוד רציניות כל־כך נחסום את עצמנו ולא ננסה להבין את הדברים לעומקם, כאשר תורת החסידות מאירה את עינינו."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתתח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מקורות: תניא קסג,ג. ש"ת נחלה לישראל (להרב יחיאל מיכל אב"ד נינוב) סי' י אומ' טז וס"ז, ומציין לתבואת שור סי' ב ס"ק נב. קנאת סופרים למהרש"ק. מנחת אפרים הל' זכיה ומתנה ס"א. ספר הישועות תשל"ב ח"ב עמ' 476, ועמ' 495 ואילך.

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד

שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020